

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 311

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

3 Σεπτεμβρίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 311/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 311/02	Υπόθεση C-162/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2018 η Wenger SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 23 Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση T-869/16, Wenger κατά EUIPO	2
2018/C 311/03	Υπόθεση C-276/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 24 Απριλίου 2018 — KrakVet Marek Batko sp. k. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	2
2018/C 311/04	Υπόθεση C-323/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 16 Μαΐου 2018 — Tesco-Global Áruházak Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	4
2018/C 311/05	Υπόθεση C-361/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szekszárdi Járásbíróság (Ουγγαρία) στις 5 Ιουνίου 2018 — Weil Ágnes κατά Gulácsi Géza	5
2018/C 311/06	Υπόθεση C-362/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Székesfehérvári Törvényszék (Ουγγαρία) στις 5 Ιουνίου 2018 — Hochtief AG κατά Fővárosi Törvényszék	6

EL

2018/C 311/07	Υπόθεση C-404/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Arbeidsrechtbank Antwerpen (Βέλγιο) στις 19 Ιουνίου 2018 — Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen κατά WTG Retail BVBA	8
2018/C 311/08	Υπόθεση C-406/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 20 Ιουνίου 2018 — PG κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	8
2018/C 311/09	Υπόθεση C-414/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 22 Ιουνίου 2018 — Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo κατά Banca d'Italia	9
2018/C 311/10	Υπόθεση C-422/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) στις 28 Ιουνίου 2018 — FR κατά Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano	10
2018/C 311/11	Υπόθεση C-424/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Ιταλία) στις 27 Ιουνίου 2018 — Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza «Croce Verde» κατά Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto	10
Γενικό Δικαστήριο		
2018/C 311/12	Υπόθεση T-356/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2018 — Αυστρία κατά Επιτροπής [Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση που προτίθεται να χορηγήσει το Ηνωμένο Βασίλειο υπέρ της μονάδας C του πυρηνικού σταθμού ηλεκτροπαραγωγής Hinkley Point — Σύμβαση επί διαφοράς, συμφωνία με τον Υφυπουργό (Secretary of State Agreement) και εγγύηση πιστώσεων — Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Σκοπός γενικού συμφέροντος — Προώθηση της πυρηνικής ενέργειας — Ανάγκη κρατικής παρέμβασης — Ανακοίνωση για τις εγγυήσεις — Καθορισμός του στοιχείου ενισχύσεως — Αναλογικότητα — Επενδυτική ενίσχυση — Λειτουργική ενίσχυση — Δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων — Διαδικασία συνάψεως δημοσίων συμβάσεων. — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	12
2018/C 311/13	Υπόθεση T-774/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2018 — Consejo Regulador del Cava κατά EUIPO — Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CAVE DE TAIN — Προγενέστερη ονομασία προελεύσεως «cava» — Έννοια της «επικλήσεως» προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως — Άρθρο 103, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013]	13
2018/C 311/14	Υπόθεση T-377/18: Προσφυγή της 20ής Ιουνίου 2018 — Intercept Pharma και Intercept Pharmaceuticals κατά EMA	13
2018/C 311/15	Υπόθεση T-406/18: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2018 — de Volksbank κατά SRB	14
2018/C 311/16	Υπόθεση T-442/18: Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2018 — Aeris Invest κατά EKT	15
2018/C 311/17	Υπόθεση T-443/18: Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2018 — Peek & Cloppenburg κατά EUIPO — Peek & Cloppenburg (Vogue Peek & Cloppenburg)	17
2018/C 311/18	Υπόθεση T-444/18: Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2018 — Peek & Cloppenburg κατά EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)	17
2018/C 311/19	Υπόθεση T-445/18: Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2018 — Peek & Cloppenburg κατά EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)	18
2018/C 311/20	Υπόθεση T-446/18: Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2018 — Peek & Cloppenburg κατά EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)	19
2018/C 311/21	Υπόθεση T-449/18: Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2018 — Ortlieb Sportartikel κατά EUIPO (Οκτάγωνο)	20
2018/C 311/22	Υπόθεση T-564/17: Διατακτικό του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2018 — So κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	20
2018/C 311/23	Υπόθεση T-568/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2018 — Korea National Insurance Corporation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	21

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2018/C 311/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 301 της 27.8.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 294 της 20.8.2018

EE C 285 της 13.8.2018

EE C 276 της 6.8.2018

EE C 268 της 30.7.2018

EE C 259 της 23.7.2018

EE C 249 της 16.7.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2018 η Wenger SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 23 Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση T-869/16, Wenger κατά EUIPO

(Υπόθεση C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Wenger SA (εκπρόσωπος: A. Sulovsky, Rechtsanwältin)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Swissgear Sàrl

Με διάταξη της 5ης Ιουλίου 2018 το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) έκρινε ότι παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της παρούσας αιτήσεως αναίρεσεως.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 24 Απριλίου 2018 — KrakVet Marek Batko sp. k. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-276/18)

(2018/C 311/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: KrakVet Marek Batko sp. k.

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθούν οι στόχοι της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (οδηγία ΦΠΑ), και δη οι απαιτήσεις περί αποφυγής των συγκρούσεων αρμοδιότητας μεταξύ κρατών μελών και της διπλής φορολογίας, οι οποίες αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 17 και 62, και ο κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 του Συμβουλίου ⁽²⁾, και δη οι αιτιολογικές σκέψεις 5, 7 και 8 και τα άρθρα 28 έως 30, υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε πρακτική φορολογικής αρχής κράτους μέλους η οποία, προσδίδοντας σε μια συναλλαγή νομικό χαρακτηρισμό που διαφέρει τόσο από τη νομική ερμηνεία στην οποία προέβη η φορολογική αρχή ενός άλλου κράτους μέλους για την ίδια συναλλαγή και τα ίδια πραγματικά περιστατικά όσο και από την απάντηση που έδωσε η τελευταία επί αιτήσεως διατυπώσεως δεσμευτικής γνώμης επί τη βάση της ανωτέρω ερμηνείας, καθώς και από το επιβεβαιωτικό συμπέρασμα αμφοτέρων στο οποίο κατέληξε η εν λόγω αρχή κατά τον φορολογικό έλεγχο που διενήργησε, οδηγεί σε διπλή φορολογία του υποκειμένου σε φόρο;
- 2) Σε περίπτωση που από την απάντηση στο πρώτο ερώτημα προκύψει ότι μια τέτοια πρακτική δεν αντιτίθεται στο κοινοτικό δίκαιο, μπορεί η φορολογική αρχή ενός κράτους μέλους, λαμβάνοντας υπόψη την οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να καθορίσει μονομερώς τη φορολογική υποχρέωση, χωρίς να λάβει υπόψη ότι η φορολογική αρχή του άλλου κράτους μέλους έχει ήδη βεβαιώσει επανειλημμένως, αρχικά κατόπιν αιτήσεως του υποκειμένου σε φόρο και εν συνεχεία με τις αποφάσεις που εξέδωσε κατόπιν ελέγχου, τη νομιμότητα των πράξεων του υποκειμένου σε φόρο;

Ή πρέπει οι φορολογικές αρχές και των δύο κρατών μελών να συνεργαστούν και να καταλήξουν σε συμφωνία, βάσει της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας και της αποφυγής της διπλής φορολογίας, ούτως ώστε ο υποκείμενος σε φόρο να υποχρεούται σε καταβολή [ΦΠΑ] μόνο σε ένα από αυτά τα κράτη μέλη;

- 3) Σε περίπτωση που από την απάντηση στο δεύτερο ερώτημα προκύψει ότι η φορολογική αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί να τροποποιήσει μονομερώς τον φορολογικό χαρακτηρισμό, πρέπει οι διατάξεις της [οδηγίας ΦΠΑ] να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η φορολογική αρχή ενός δεύτερου κράτους μέλους υποχρεούται να επιστρέψει στον υπόχρεο σε καταβολή ΦΠΑ το ποσό του φόρου που η ίδια του επέβαλε με απάντηση επί αιτήσεως διατυπώσεως δεσμευτικής γνώμης και το οποίο κατέβαλε, για προγενέστερη φορολογική περίοδο, κατόπιν ελέγχου, προκειμένου να διασφαλιστεί με τον τρόπο αυτόν τόσο η αποφυγή της διπλής φορολογίας όσο και η τήρηση της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας;
- 4) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί η έκφραση που περιλαμβάνεται στην πρώτη περίοδο της παραγράφου 1 του άρθρου 33 της οδηγίας για την εναρμόνιση του ΦΠΑ, σύμφωνα με την οποία η μεταφορά πραγματοποιείται «από τον προμηθευτή ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του»; Περιλαμβάνει η έκφραση αυτή την περίπτωση στην οποία ο υποκείμενος σε φόρο παρέχει ως πωλητής, μέσω διαδικτυακής πλατφόρμας αγορών, τη δυνατότητα να συνάψει ο αγοραστής σύμβαση με εταιρία εφοδιασμού και διακινήσεως προϊόντων με την οποία ο εν λόγω αγοραστής συνεργάζεται για τη διενέργεια άλλων συναλλαγών πλην της πώλησεως, όταν ο αγοραστής μπορεί επίσης να επιλέξει ελεύθερα άλλον μεταφορέα διαφορετικό από τον προτεινόμενο και η σύμβαση μεταφοράς συνάπτεται μεταξύ αγοραστή και μεταφορέα, χωρίς παρέμβαση του πωλητή;

Έχει σημασία για την ερμηνεία –λαμβανομένης ιδίως υπόψη της αρχής της ασφάλειας δικαίου– ότι έως το 2021 τα κράτη μέλη πρέπει να τροποποιήσουν τη ρύθμιση μέσω της οποίας έχει μεταφερθεί η ως άνω διάταξη της [οδηγίας περί ΦΠΑ], ούτως ώστε το άρθρο 33, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας να εφαρμόζεται επίσης και στην περίπτωση της έμμεσης συνεργασίας κατά την επιλογή του μεταφορέα;

- 5) Πρέπει το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και συγκεκριμένα η [οδηγία περί ΦΠΑ], να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα πραγματικά περιστατικά που θα αναφερθούν εν συνεχεία, έχουν, στο σύνολό τους ή χωριστά, σημασία για την εξέταση του εάν ο υποκείμενος σε φόρο έχει διαμορφώσει, μεταξύ των ανεξάρτητων εταιριών που πραγματοποιούν την παράδοση, την αποστολή ή τη μεταφορά αγαθών, έννομες σχέσεις, προκειμένου να καταστρατηγήσει το άρθρο 33 της [οδηγίας περί ΦΠΑ] και να ασκήσει καταχρηστικά τα δικαιώματά του εκμεταλλευόμενος το γεγονός ότι στο άλλο κράτος μέλος ο συντελεστής ΦΠΑ είναι χαμηλότερος:

- 5.1) το ότι η εταιρία εφοδιασμού και διακινήσεως προϊόντων που πραγματοποιεί τη μεταφορά συνδέεται με τον υποκείμενο σε φόρο και παρέχει σε αυτόν άλλες υπηρεσίες, ανεξάρτητες από τη μεταφορά;

- 5.2) ταυτόχρονα, ότι ο πελάτης έχει ανά πάσα στιγμή τη δυνατότητα να αλλάξει την επιλογή που του πρότεινε ο υποκείμενος σε φόρο, ήτοι την ανάθεση της μεταφοράς στην εταιρία εφοδιασμού και διακινήσεως προϊόντων με την οποία διατηρεί συμβατικό δεσμό, έχοντας τη δυνατότητα να αναθέσει τη μεταφορά σε άλλο μεταφορέα ή να παραλάβει ο ίδιος προσωπικά τα εμπορεύματα;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2010, L 268, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 16 Μαΐου 2018 — Tesco-Global Áruházak Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-323/18)

(2018/C 311/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι συμβατή προς τις διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ οι οποίες κατοχυρώνουν τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων (άρθρα 18 ΣΛΕΕ και 26 ΣΛΕΕ), της ελευθερίας εγκαταστάσεως (άρθρο 49 ΣΛΕΕ), της ίσης μεταχειρίσεως (άρθρο 54 ΣΛΕΕ), της ισότητας των συμμετοχών στο κεφάλαιο των εταιριών κατά την έννοια του άρθρου 54 ΣΛΕΕ (άρθρο 55 ΣΛΕΕ), της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (άρθρο 56 ΣΛΕΕ), της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων (άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 65 ΣΛΕΕ) και της ίσης φορολογικής μεταχειρίσεως των επιχειρήσεων (άρθρο 110 ΣΛΕΕ), η υποχρέωση των αλλοδαπών φορολογουμένων, οι οποίοι εκμεταλλεύονται πλείονα εμπορικά καταστήματα μέσω μίας και μόνον εμπορικής εταιρίας και οι οποίοι ασκούν τη δραστηριότητα λιανικού εμπορίου σε εμπορικά καταστήματα, να καταβάλλουν ουσιαστικά τον ειδικό φόρο ο οποίος αντιστοιχεί στο υψηλότερο κλιμάκιο ενός έντονα προοδευτικού φορολογικού συντελεστή, ενώ αντίθετα οι ημεδαποί φορολογούμενοι οι οποίοι αναπτύσσουν δραστηριότητα στο πλαίσιο συμβάσεων δικαιοχρήσεως υπό ενιαίο διακριτικό γνώρισμα –μέσω εμπορικών καταστημάτων τα οποία εν γένει αποτελούν ανεξάρτητες εμπορικές εταιρίες– στην πραγματικότητα είτε εμπίπτουν στο απαλλασσόμενο κλιμάκιο είτε εφαρμόζεται σε αυτούς κάποιος από τους χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές του κλιμακίου αυτού, με αποτέλεσμα η αναλογία μεταξύ του καταβαλλόμενου φόρου από τις αλλοδαπές εταιρίες και των συνολικών φορολογικών εσόδων που προέρχονται από τον ειδικό φόρο να είναι ουσιαστικά υψηλότερη από ό,τι στην περίπτωση των ημεδαπών φορολογουμένων;
- 2) Είναι συμβατή προς τις διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ οι οποίες κατοχυρώνουν την αρχή της απαγορεύσεως των κρατικών ενισχύσεων (άρθρο 107 ΣΛΕΕ, παράγραφος 1) η υποχρέωση των αλλοδαπών φορολογουμένων, οι οποίοι εκμεταλλεύονται πλείονα εμπορικά καταστήματα μέσω μίας και μόνον εμπορικής εταιρίας και οι οποίοι ασκούν δραστηριότητα λιανικού εμπορίου σε εμπορικά καταστήματα, να καταβάλλουν ουσιαστικά τον ειδικό φόρο που αντιστοιχεί στο υψηλότερο κλιμάκιο ενός έντονα προοδευτικού φορολογικού συντελεστή, ενώ αντίθετα οι ημεδαποί φορολογούμενοι οι οποίοι είναι άμεσοι ανταγωνιστές αυτών και αναπτύσσουν δραστηριότητα στο πλαίσιο συμβάσεων δικαιοχρήσεως υπό ενιαίο διακριτικό γνώρισμα –μέσω εμπορικών καταστημάτων τα οποία γενικά αποτελούν ανεξάρτητες εμπορικές εταιρίες– στην πραγματικότητα είτε εμπίπτουν στο απαλλασσόμενο κλιμάκιο είτε εφαρμόζεται σε αυτούς κάποιος από τους χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές του κλιμακίου αυτού, με αποτέλεσμα η αναλογία μεταξύ του καταβαλλόμενου φόρου από τις αλλοδαπές εταιρίες και των συνολικών φορολογικών εσόδων που προέρχονται από τον ειδικό φόρο να είναι ουσιαστικά υψηλότερη από ό,τι στην περίπτωση των ημεδαπών φορολογουμένων;

- 3) Έχουν τα άρθρα 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ, παράγραφος 3, την έννοια ότι τα αποτελέσματά τους εκτείνονται σε φορολογικό μέτρο το οποίο παρουσιάζει οργανική σχέση με φορολογική απαλλαγή (αποτελούσα κρατική ενίσχυση) η οποία χρηματοδοτείται με τα έσοδα που αποδίδει το φορολογικό μέτρο, στον βαθμό που ο νομοθέτης επιδίωξε να συγκεντρώσει το ποσό των προβλεπόμενων στον προϋπολογισμό εσόδων, τα οποία καθορίστηκαν προ της εισαγωγής του ειδικού φόρου επί του λιανικού εμπορίου (αναλόγως του κύκλου εργασιών των φορέων της αγοράς), μέσω της εφαρμογής ενός προοδευτικού φορολογικού συντελεστή αναλόγως του κύκλου εργασιών και όχι μέσω της εισαγωγής ενός γενικού φορολογικού συντελεστή, με αποτέλεσμα επιδιωκόμενος σκοπός της ρυθμίσεως αυτής να είναι η απαλλαγή ενός τμήματος των φορέων της αγοράς από τον φόρο;
- 4) Είναι συμβατή προς την αρχή της ισοδυναμίας των διαδικασιών και με τις αρχές της αποτελεσματικότητας και της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης πρακτική των επιφορτισμένων με την εφαρμογή του νόμου οργάνων των κρατών μελών κατά την οποία στην περίπτωση των αυτεπάγγελτων φορολογικών ελέγχων ή των συνακόλουθων δικαστικών διαδικασιών –παρά την αρχή της αποτελεσματικότητας και της υποχρέωσης μη εφαρμογής αντίθετου εθνικού κανόνα– δεν υπάρχει η δυνατότητα να υποβληθεί αίτηση επιστροφής του φόρου ο οποίος δηλώθηκε βάσει εθνικού φορολογικού κανόνα αντίθετου προς το δίκαιο της Ένωσης, για τον λόγο ότι η φορολογική αρχή ή το δικαστήριο εξετάζουν την αντίθεση με το δίκαιο της Ένωσης μόνο στο πλαίσιο συγκεκριμένων διαδικασιών οι οποίες έχουν κινηθεί κατόπιν σχετικής αιτήσεως και προ της αυτεπάγγελτης διαδικασίας, ενώ αντίθετα στην περίπτωση φόρου ο οποίος δηλώθηκε κατά παράβαση του εθνικού δικαίου, ουδέν κωλύει την υποβολή αιτήσεως επιστροφής στο πλαίσιο διαδικασίας είτε ενώπιον της φορολογικής αρχής είτε ενώπιον δικαστηρίου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szekszárdi Járásbíróság (Ουγγαρία) στις 5 Ιουνίου 2018 — Weil Ágnes κατά Gulácsi Géza

(Υπόθεση C-361/18)

(2018/C 311/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szekszárdi Járásbíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Weil Ágnes

Καθού: Gulácsi Géza

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 ⁽¹⁾ την έννοια ότι το δικαστήριο του κράτους μέλους που εξέδωσε την απόφαση οφείλει, κατόπιν αιτήματος ενός εκ των μερών, να εκδώσει αυτομάτως τη σχετική με την απόφαση βεβαίωση, χωρίς να εξετάσει αν η υπόθεση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 την έννοια ότι αγωγή για την καταβολή των οφειλομένων ποσών μεταξύ μη καταχωρισμένων συντρόφων αφορά περιουσιακά δικαιώματα που προκύπτουν από σχέση της οποίας τα (νομικά) αποτελέσματα εξομοιώνονται προς εκείνα του γάμου;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Székesfehérvári Törvényszék (Ουγγαρία) στις 5 Ιουνίου 2018 — Hochtief AG κατά Fővárosi Törvényszék

(Υπόθεση C-362/18)

(2018/C 311/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Székesfehérvári Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Hochtief AG

Εναγόμενοι: Fővárosi Törvényszék

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι βασικές αρχές και οι κανόνες του δικαίου της Ένωσης (ιδίως το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και η απαίτηση ομοιόμορφης ερμηνείας του δικαίου), όπως ερμηνεύθηκαν από το Δικαστήριο, ειδικότερα στην απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση Köbler, την έννοια ότι η αναγνώριση της ευθύνης του κράτους λόγω αντίθετης προς το δίκαιο της Ένωσης αποφάσεως δικαστηρίου που αποφαίνεται σε τελευταίο βαθμό μπορεί να βασίζεται αποκλειστικά στο εθνικό δίκαιο ή στα κριτήρια που θεσπίζονται στο εθνικό δίκαιο; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, έχουν οι βασικές αρχές και οι κανόνες του δικαίου της Ένωσης, ιδίως τα τρία κριτήρια που διατύπωσε το Δικαστήριο στην υπόθεση Köbler για την αναγνώριση της ευθύνης του «κράτους», την έννοια ότι η συνδρομή των προϋποθέσεων της ευθύνης του κράτους μέλους για παραβίαση του δικαίου της Ένωσης από τα δικαστήρια του εν λόγω κράτους πρέπει να εκτιμηθεί βάσει του εθνικού δικαίου;
- 2) Έχουν οι κανόνες και οι βασικές αρχές του δικαίου της Ένωσης (ιδίως το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και η απαίτηση πραγματικής δικαστικής προστασίας), και ειδικότερα οι αποφάσεις του Δικαστηρίου όσον αφορά την ευθύνη των κρατών μελών οι οποίες εκδόθηκαν, μεταξύ άλλων, στις υποθέσεις Francovich, Brasserie du pêcheur και Köbler, την έννοια ότι η ισχύς δεδικασμένου των αποφάσεων που παραβιάζουν το δίκαιο της Ένωσης και εκδίδονται από δικαστήρια του κράτους μέλους που αποφαίνονται σε τελευταίο βαθμό αποκλείει την αναγνώριση ευθύνης του κράτους μέλους για αποζημίωση;
- 3) Έχουν οι αρχές της «αποτελεσματικότητας» και της ισοδυναμίας που κατοχυρώνονται στις οδηγίες 89/665/ΕΟΚ⁽¹⁾, 92/13/ΕΟΚ⁽²⁾ και 2007/66/ΕΚ⁽³⁾, καθώς και στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Kühne & Heitz, Karferer, Impresa Pizzarotti, και Transportes Urbanos y Servicios Generales, την έννοια ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας αναθεωρήσεως, ο διάδικος δεν μπορεί πια να προβάλει τις εκτιμήσεις που περιέχονται σε απόφαση του Δικαστηρίου η οποία εκδόθηκε κατόπιν υποβολής αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως από το δικαστήριο του δεύτερου βαθμού της κύριας δίκης, δεδομένου ότι στην κύρια δίκη δεν λήφθηκαν υπόψη οι εκτιμήσεις αυτές, ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο του κράτους μέλους που επιλαμβάνεται στον τελευταίο βαθμό απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως που υποβλήθηκε κατά της εκδοθείσας στην κύρια δίκη αποφάσεως βασιζόμενο στο γεγονός ότι ο διάδικος δεν προέβαλε εμπρόθεσμα τις εκτιμήσεις οι οποίες περιέχονται στην απόφαση του Δικαστηρίου;
- 4) Έχουν οι οδηγίες που μνημονεύθηκαν στο ερώτημα 3, η νομολογία του Δικαστηρίου η οποία προκύπτει, ιδίως, από τις αποφάσεις Impresa Pizzarotti (C-213/13), Karferer (C-234/04), Kühne & Heitz (C-453/00) και Transportes Urbanos y Servicios Generales (C-118/08), όσον αφορά το παραδεκτό της αιτήσεως αναθεωρήσεως, καθώς επίσης και οι βασικές αρχές που διατύπωσε το Δικαστήριο στις υποθέσεις C-470/99, C-327/00 και C-241/06, σχετικά με τις προθεσμίες του εθνικού δικαίου ως προς τις διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, την έννοια ότι τα εθνικά δικαστήρια πράττουν ορθώς μη λαμβάνοντας υπόψη, εξαιτίας του ότι προβλήθηκαν εκπρόθεσμα από τον διάδικο κατά τη διαδικασία στον δεύτερο βαθμό, αφενός, απόφαση του Δικαστηρίου εκδοθείσα κατόπιν αιτήσεως του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου στο πλαίσιο της ενώπιόν του εκκρεμούς υποθέσεως και, αφετέρου, απόφαση του Δικαστηρίου της οποίας η έκδοση στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους δεν ήταν διαθέσιμη μέχρι τον δεύτερο βαθμό, απορρίπτοντας, ωστόσο, την αίτηση αναθεωρήσεως που άσκησε ο διάδικος αυτός επικαλούμενος αποφάσεις του Δικαστηρίου τις οποίες είχε προβάλει αλλά δεν λήφθηκαν υπόψη, καθώς και πραγματικά περιστατικά κρίσιμα για τέτοιες αποφάσεις;

- 5) Έχουν οι προπαρατεθείσες οδηγίες καθώς και η νομολογία του Δικαστηρίου η οποία προκύπτει, ιδίως, από τις αποφάσεις *Impresa Pizzarotti* (C-213/13), *Karferer* (C-234/04), *Kühne & Heitz* (C-453/00) και *Transportes Urbanos y Servicios Generales* (C-118/08), την έννοια ότι, στην περίπτωση που ο διάδικος μνημονεύει την απόφαση [Kempter C-2/06] –σύμφωνα με την οποία δεν είναι αναγκαίο να επικαλεσθεί τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, καθόσον το δικαστήριο οφείλει να τις εφαρμόσει αυτεπάγγελα– τα εθνικά δικαστήρια ορθώς πράττουν μη λαμβάνοντας υπόψη αποφάσεις του Δικαστηρίου, βασιζόμενα στους εθνικούς δικονομικούς κανόνες και αντιθέτως προς τα κριθέντα στην απόφαση [Kempter], κατά τρόπον ώστε να μη γίνεται καν μνεία αυτής της περιστάσεως στην απόφαση που τερματίζει τη διαδικασία ή στο σκεπτικό της ίδιας, απορρίπτοντας, ωστόσο, την αίτηση αναθεωρήσεως που άσκησε ο διάδικος αυτός επικαλούμενος αποφάσεις του Δικαστηρίου τις οποίες είχε προβάλει αλλά δεν λήφθηκαν υπόψη, καθώς και πραγματικά περιστατικά κρίσιμα για τέτοιες αποφάσεις;
- 6) Έχει η απαίτηση της «κατάφωρης παραβάσεως», η οποία καθιερώθηκε στις αποφάσεις *Köbler* και *Traghetti del Mediterraneo*, την έννοια ότι τέτοια παράβαση δεν υφίσταται όταν το δικαστήριο που αποφαινεται σε τελευταίο βαθμό απορρίπτει αίτηση αναθεωρήσεως παραβιάζοντας προδήλως πάγια και αναλυτικούς παρατεθείσα νομολογία του Δικαστηρίου –η οποία στηρίζεται επίσης σε διάφορες νομικές γνωμοδοτήσεις– χωρίς ουδόλως να μνημονεύσει την εν λόγω νομολογία και χωρίς ουδόλως να θεμελιώσει την απόφαση αυτή υπό το πρίσμα του δικαιού της Ένωσης, χωρίς προφανώς να εξετάσει ούτε καν να αναφέρει την αναγκαιότητα παραπομπής της υποθέσεως στο Δικαστήριο, παρά το γεγονός ότι παρατέθηκε επίσης αναλυτικά η κρίσιμη για την υπόθεση νομολογία του Δικαστηρίου, προκειμένου να αιτιολογηθεί η αναγκαιότητα αυτή; Λαμβανομένης υπόψη της αποφάσεως του Δικαστηρίου *CILFIT* κ.λπ. (C-283/81), πρέπει το εθνικό δικαστήριο να αιτιολογήσει την απόφασή του, όταν, αποκλίνοντας από την ερμηνεία του Δικαστηρίου, η οποία έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα, απορρίπτει αίτηση αναθεωρήσεως και, συναφώς, αρνείται να υποβάλει αίτηση προδικαστικής αποφάσεως χωρίς καμία αιτιολογία;
- 7) Έχουν οι αρχές της πραγματικής δικαστικής προστασίας και της ισοδυναμίας των άρθρων 19 ΣΕΕ και 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, καθώς και η ελευθερία εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών του άρθρου 49 ΣΛΕΕ, και η οδηγία 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, καθώς και οι οδηγίες 89/665/ΕΟΚ, 92/13/ΕΟΚ και 2007/66/ΕΚ, την έννοια ότι επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές και στα επιληφθέντα δικαστήρια, παραβιάζοντας κατάφωρα το εφαρμοστέο δίκαιο της Ένωσης, να απορρίπτουν συστηματικά τις προσφυγές που ασκεί ο θιγόμενος, ο οποίος αποκλείστηκε από διαδικασία αναθέσεως δημόσιας συμβάσεως, προσφυγές για τις οποίες απαιτείται, ενδεχομένως, η εκπόνηση πολλών υπομνημάτων με σημαντική επένδυση χρόνου και χρημάτων ή η συμμετοχή σε ακροάσεις, και ότι, καίτοι δεν αμφισβητείται ότι υφίσταται θεωρητικώς η δυνατότητα στοιχειοθετήσεως της ευθύνης για ζημιές προκληθείσες κατά την άσκηση των δικαστικών καθηκόντων, η σχετική νομοθεσία στερεί από τον θιγόμενο τη δυνατότητα να απαιτήσει από το δικαστήριο αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη ως αποτέλεσμα των παράνομων μέτρων;
- 8) Έχουν οι αρχές που διατυπώθηκαν στις αποφάσεις *Köbler*, *Traghetti del Mediterraneo* και *Saint Giorgio* την έννοια ότι δεν είναι δυνατή η αποζημίωση της ζημίας που προκλήθηκε από το γεγονός ότι, κατά παράβαση της πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου, το δικαστήριο που αποφαινεται σε τελευταίο βαθμό δεν έκανε δεκτή την αίτηση αναθεωρήσεως που κατέδωσε εμπροθέσμως ο θιγόμενος, στο πλαίσιο της οποίας αυτός θα μπορούσε να απαιτήσει αποζημίωση των πραγματοποιηθεισών δαπανών;
- 9) Όταν, βάσει του εθνικού δικαίου, διαδικασία αναθεωρήσεως πρέπει να γίνει δεκτή δυνάμει νέας αποφάσεως του συνταγματικού δικαστηρίου για λόγους αποκαταστάσεως της συνταγματικότητας, δεν θα πρέπει να γίνει δεκτή η διαδικασία αναθεωρήσεως, δυνάμει της αρχής της ισοδυναμίας και της νομολογίας *Transportes Urbanos y Servicios Generales*, στην περίπτωση κατά την οποία στην κύρια δίκη δεν λήφθηκαν υπόψη απόφαση του Δικαστηρίου που είχε εκδοθεί προγενέστερα σε άλλη υπόθεση, απόφαση του Δικαστηρίου που εκδόθηκε με αίτηση του δικαστηρίου της κύριας δίκης, ούτε πραγματικά περιστατικά κρίσιμα για τέτοιες αποφάσεις, λόγω διατάξεων του εθνικού δικαίου όσον αφορά τις δικονομικές προθεσμίες;

(¹) Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33).

(²) Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών (ΕΕ 1992, L 76, σ. 14).

(³) Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων (ΕΕ 2007, L 335, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Arbeidsrechtbank Antwerpen (Βέλγιο) στις 19 Ιουνίου 2018 — Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen κατά WTG Retail BVBA

(Υπόθεση C-404/18)

(2018/C 311/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Εναγόμενη: WTG Retail BVBA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το δίκαιο της Ένωσης και, συγκεκριμένα, το άρθρο 24 της οδηγίας 2006/54/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική ρύθμιση κατά την οποία η προστασία μαρτύρων από αντίποινα παρέχεται μόνον σε πρόσωπα τα οποία, στο πλαίσιο εξετάσεως καταγγελίας, ενημερώνουν, με υπογεγραμμένο και φέρον ημερομηνία έγγραφο, το πρόσωπο στο οποίο υποβάλλεται η καταγγελία σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά που είδαν ή άκουσαν προσωπικά και που αφορούν την κατάσταση η οποία αποτελεί το αντικείμενο της καταγγελίας ή σε πρόσωπα τα οποία καταθέτουν ως μάρτυρες ενώπιον δικαστηρίου;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 204, σ. 23.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 20 Ιουνίου 2018 — PG κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Υπόθεση C-406/18)

(2018/C 311/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: PG

Καής: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούν το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και το άρθρο 31 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (καλούμενης «οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου»), ⁽¹⁾ λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων των άρθρων 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι είναι δυνατόν ένα κράτος μέλος να διασφαλίζει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ακόμη και σε περίπτωση που τα δικαστήριά του δεν μπορούν να τροποποιήσουν τις αποφάσεις που εκδίδονται σε διαδικασίες ασύλου, αλλά μπορούν μόνο να τις ακυρώσουν και να διατάξουν τη διεξαγωγή νέας διαδικασίας;

- 2) Μπορούν το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και το άρθρο 31 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (καλούμενης «οδηγίας για τις διαδικασίες χορηγήσεως ασύλου»), επίσης λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων των άρθρων 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι είναι σύμφωνη [προς τις διατάξεις αυτές] η νομοθεσία κράτους μέλους που τάσσει ενιαία αποκλειστική προθεσμία συνολικώς εξήντα ημερών για τις ένδικες διαδικασίες ασύλου, ανεξαρτήτως ατομικών περιστάσεων και χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες της υποθέσεως ούτε τυχόν δυσχέρειες αποδείξεως;

(¹) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 22 Ιουνίου 2018 — Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo κατά Banca d'Italia

(Υπόθεση C-414/18)

(2018/C 311/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Καής: Banca d'Italia

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, και ιδίως τα στοιχεία α' και στ', του κανονισμού 2015/63 (¹), ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των αρχών περί των οποίων γίνεται λόγος στον κανονισμό αυτόν, καθώς και στην οδηγία 2014/59 (²), στον κανονισμό 2014/806 (³) και στο άρθρο 120 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και υπό το πρίσμα των θεμελιωδών αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας κατά το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και της απαγορεύσεως της διπλής συνεισφοράς, με σκοπό τον υπολογισμό των συνεισφορών που προβλέπονται στο άρθρο 103, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/59, αποκλείει την εφαρμογή του καθεστώτος που προβλέπεται για τις ενδοομιλικές υποχρεώσεις και στην περίπτωση επίσης «εν τοις πράγμασι» ομίλου ή, εν πάση περιπτώσει, στην περίπτωση διασυνδέσεων μεταξύ ιδρύματος και άλλων τραπεζών ενός ίδιου συστήματος; Μπορεί, αντιθέτως, πάντοτε υπό το πρίσμα των εν λόγω αρχών, η ευνοϊκή μεταχείριση της οποίας τυγχάνουν οι προνομακικές υποχρεώσεις στο ίδιο άρθρο 5 να εφαρμοστεί αναλογικώς επίσης στις υποχρεώσεις τράπεζας του λεγόμενου «δεύτερου επιπέδου» έναντι των άλλων τραπεζών του συστήματος (της Συνεταιριστικής Πίστωσης) ή πρέπει αυτό το τελευταίο χαρακτηριστικό ενός ιδρύματος, το οποίο συγκεκριμένα λειτουργεί ως κεντρικό ίδρυμα στο εσωτερικό ενός διασυνδεδεμένου και ενοποιημένου συνόλου μικρών τραπεζών, επίσης στις σχέσεις με την ΕΚΤ και τη χρηματοοικονομική αγορά, να οδηγεί, σύμφωνα με την ισχύουσα ρύθμιση, σε οποιαδήποτε προσαρμογή κατά την έκθεση των χρηματοοικονομικών πληροφοριών από την Εθνική Αρχή Εξυγίανσης στους Οργανισμούς της Κοινότητας και κατά τον προσδιορισμό των συνεισφορών που οφείλονται από το ίδρυμα στο Ταμείο Εξυγίανσης σύμφωνα με τις πραγματικές υποχρεώσεις της και το συγκεκριμένο προφίλ κινδύνου της;

(¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ L 11, σ. 44).

(²) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173, σ. 190).

(³) Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 225, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) στις 28 Ιουνίου 2018 — FR κατά Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

(Υπόθεση C-422/18)

(2018/C 311/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: FR

Καθού: Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η αρχή της καλόπιστης συνεργασίας και οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, οι οποίες διατυπώνονται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, και στο άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, στο άρθρο 47, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και στην οδηγία 2013/32/ΕΕ⁽¹⁾ (ιδίως, στα άρθρα της 22 και 46), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι: α) το δικαιο της Ένωσης επιτάσσει όπως το ένδικο μέσο, όταν το προβλέπει το εθνικό δικαιο για τις διαδικασίες που αφορούν την απόρριψη αιτήσεως διεθνούς προστασίας, έχει αυτομάτως ανασταλτικό αποτέλεσμα· β) αντιβαίνει στις ως άνω διατάξεις διαδικασία όπως η ιταλική (άρθρο 35-bis, παράγραφος 13, του νομοθετικού διατάγματος 25/2008, όπως τροποποιήθηκε με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου 13/17 που κυρώθηκε με τον νόμο 46/17), στην οποία η δικαστική αρχή στην οποία προσφεύγει ο αιτών ασύλο –του οποίου η αίτηση ασύλου απορρίφθηκε από την αρμόδια για την εξέταση των αιτήσεων ασύλου διοικητική αρχή και από πρωτοβάθμιο δικαστήριο– δύναται να λάβει υπόψη, για να απορρίψει την αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απορριπτικής πρωτόδικης αποφάσεως, μόνο το βάσιμο των λόγων αναιρέσεως της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το ίδιο δικαστήριο που καλείται να αποφανθεί επί της αναστολής εκτελέσεως, και όχι τον κίνδυνο σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης;

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, σ. 60).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Ιταλία) στις 27 Ιουνίου 2018 — Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza «Croce Verde» κατά Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto

(Υπόθεση C-424/18)

(2018/C 311/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza «Croce Verde»

Καθών: Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 10, στοιχείο η', και η αιτιολογική σκέψη 28 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ ⁽¹⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι:
- α) οι υπηρεσίες ασθενοφόρων για τις οποίες είναι υποχρεωτική η εντός του οχήματος πρώτων βοηθειών παρουσία οδηγού και τουλάχιστον ενός προσώπου που παρέχει τις πρώτες βοήθειες και διαθέτει τα τυπικά προσόντα και τις ικανότητες που αποδεικνύονται από την ολοκλήρωση κύκλου μαθημάτων και την επιτυχή εξέταση σε θέματα σχετικά με τις πρώτες βοήθειες, και
 - β) οι υπηρεσίες διακομιδής που προβλέπονται στο πλαίσιο των βασικών επιπέδων περιθάλψεως (LEA) και παρέχονται μέσω οχήματος πρώτων βοηθειών
- εμπίπτουν στον αποκλεισμό που προβλέπεται στο προαναφερθέν άρθρο 10, στοιχείο η', ή, αντίθετως, εμπίπτουν στις υπηρεσίες τις οποίες αναφέρουν τα άρθρα 74 έως 77 της ανωτέρω οδηγίας;
- 2) Πρέπει η οδηγία 2014/24/ΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι, ακόμη και ελλείψει επείγουσας ανάγκης,
- α) οι υπηρεσίες ασθενοφόρων για τις οποίες είναι υποχρεωτική η εντός του οχήματος πρώτων βοηθειών παρουσία οδηγού και τουλάχιστον ενός προσώπου που παρέχει τις πρώτες βοήθειες και διαθέτει τα τυπικά προσόντα και τις ικανότητες που αποδεικνύονται από την ολοκλήρωση κύκλου μαθημάτων και την επιτυχή εξέταση σε θέματα σχετικά με τις πρώτες βοήθειες, και
 - β) οι υπηρεσίες διακομιδής που προβλέπονται στο πλαίσιο των βασικών επιπέδων περιθάλψεως (LEA) και παρέχονται μέσω οχήματος πρώτων βοηθειών
- ανατίθενται κατά προτεραιότητα σε εθελοντικές ενώσεις μέσω απευθείας συμβάσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2018 — Αυστρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-356/15) ⁽¹⁾

[Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση που προτίθεται να χορηγήσει το Ηνωμένο Βασίλειο υπέρ της μονάδας C του πυρηνικού σταθμού ηλεκτροπαραγωγής Hinkley Point — Σύμβαση επί διαφοράς, συμφωνία με τον Υφυπουργό (Secretary of State Agreement) και εγγύηση πιστώσεων — Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Σκοπός γενικού συμφέροντος — Προώθηση της πυρηνικής ενέργειας — Ανάγκη κρατικής παρέμβασης — Ανακοίνωση για τις εγγυήσεις — Καθορισμός του στοιχείου ενισχύσεως — Αναλογικότητα — Επενδυτική ενίσχυση — Λειτουργική ενίσχυση — Δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων — Διαδικασία συνάψεως δημοσίων συμβάσεων. — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2018/C 311/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: αρχικά C. Pesendorfer και M. Klamert, στη συνέχεια G. Hesse και M. Fruhmahn, επικουρούμενοι από τον H. Kristoferitsch, δικηγόρο)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier, R. Sauer, T. Maxian Rusche και P. Němečková)

Παραμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: D. Holderer, επικουρούμενος από τον P. Kinsch, δικηγόρο)

Παραμβαίνουν υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, T. Müller και J. Vlácil), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικά G. de Bergues, D. Colas και J. Bousin, στη συνέχεια D. Colas και J. Bousin), Ουγγαρία (εκπρόσωποι: αρχικά M. Fehér και M. Bóga, στη συνέχεια B. Sonkodi, κατόπιν A. Steiner, επικουρούμενοι από τον P. Nagy, δικηγόρο, και τέλος A. Steiner), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna), Ρουμανία (εκπρόσωποι: αρχικά R. Radu και M. Bejenar, στη συνέχεια M. Bejenar και C.-R. Canțăr), Σλοβακική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: B. Ricziová, agent), και Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: αρχικά C. Brodie και S. Brandon, στη συνέχεια C. Brodie, S. Simmons και M. Holt, κατόπιν C. Brodie, S. Simmons και D. Robertson, στη συνέχεια C. Brodie και D. Robertson, κατόπιν C. Brodie και τέλος C. Brodie και Z. Lavery, επικουρούμενοι από τους T. Johnston, barrister, και A. Robertson, QC)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/658 της Επιτροπής, της 8ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με το μέτρο ενίσχυσης SA.34947 (2013/C) (πρώην 2013/N) που προτίθεται να εφαρμόσει το Ηνωμένο Βασίλειο με σκοπό τη στήριξη του πυρηνικού σταθμού ηλεκτροπαραγωγής Hinkley Point C (ΕΕ 2015, L 109, σ. 44), με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι αυτό το μέτρο ενίσχυσης είναι σύμφωνο με την εσωτερική αγορά κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ και επέτρεψε την εφαρμογή του.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Ουγγαρία, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Ρουμανία, η Σλοβακική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 337 της 12.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2018 — Consejo Regulador del Cava κατά EUIPO — Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)

(Υπόθεση T-774/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CAVE DE TAIN — Προγενέστερη ονομασία προελεύσεως «cava» — Έννοια της «επικλήσεως» προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως — Άρθρο 103, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013]

(2018/C 311/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Ισπανία) (εκπρόσωπος: C. Prat, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Zaera Cuadrado και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (Tain-L'Hermitage, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J.-P. Stouls, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Σεπτεμβρίου 2016 (υπόθεση R 980/2015-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ του Consejo Regulador del Cava και της Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Consejo Regulador del Cava στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 9.1.2017.

Προσφυγή της 20ής Ιουνίου 2018 — Intercept Pharma και Intercept Pharmaceuticals κατά EMA

(Υπόθεση T-377/18)

(2018/C 311/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Intercept Pharma Ltd (Bristol, Ηνωμένο Βασίλειο) και Intercept Pharmaceuticals, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos και H. Kerr-Peterson, Solicitors και F. Campbell, Barrister)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση ASK-40399 την οποία κοινοποίησε ο καθού στις προσφεύγουσες στις 15 Μαΐου 2018, περί δημοσιοποίησης ορισμένων εγγράφων βάσει του κανονισμού 1049/2001/EK· και
- να καταδικάσει τον καθού στα σχετικά με την υπόθεση αυτή δικαστικά και λοιπά έξοδα και δαπάνες των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο καθού υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον συμπεράνε ότι στην παρούσα υπόθεση δεν συνέτρεχε η περίπτωση των «δικαστικών διαδικασιών» του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001/ΕΚ, λόγω του ότι τα επίμαχα έγγραφα δεν αποτελούσαν έγγραφα «καταρτισθέντα για τους σκοπούς δικαστικών διαδικασιών». Από νομικής απόψεως, ο καθού έπρεπε να συμπεράνει ότι συνέτρεχε η εξαίρεση.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, περαιτέρω ή επικουρικώς, ότι το μόνο νομίμως επιτρεπτό συμπέρασμα της προσήκουσας σταθμίσεως των «εμπορικών συμφερόντων», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, θα ήταν η απόφαση περί μη δημοσιοποιήσεως των επίμαχων εγγράφων, λαμβανομένων υπόψη: (i) της σημαντικής βαρύτητας του ιδιωτικού συμφέροντος των προσφευγουσών να αποφύγουν τη δημοσιοποίηση, και (ii) του απλώς γενικού και αορίστου χαρακτήρα του δημοσίου συμφέροντος προς δημοσιοποίηση.

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2018 — de Volksbank κατά SRB

(Υπόθεση T-406/18)

(2018/C 311/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: de Volksbank NV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: M. van Loopik, A. Kleinhout, A. ter Haar και T. Waterbolk, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, της 12ης Απριλίου 2018, για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων συνεισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2018 (SRB/ES/SRF/2018/3)·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την προαναφερθείσα προσβαλλόμενη απόφαση και να κρίνει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63 της Επιτροπής (στο εξής: κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός) ⁽¹⁾ μερικώς ή ολικώς ανεφάρμοστο, σύμφωνα με το άρθρο 277 ΣΛΕΕ·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το SRB στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 103, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ⁽²⁾, του άρθρου 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014 ⁽³⁾ και του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, καθόσον το SRB χρησιμοποίησε μη συγκρίσιμα δεδομένα προκειμένου να καθορίσει τις καθαρές υποχρεώσεις της προσφεύγουσας.
 - Από το γράμμα και τους σκοπούς του άρθρου 103, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και του άρθρου 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014 προκύπτει ότι το SRB πρέπει να χρησιμοποιεί δεδομένα από το ίδιο χρονικό σημείο ή διάστημα προκειμένου να υπολογίσει τις καθαρές υποχρεώσεις σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις.
 - Από το γράμμα και τους σκοπούς του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, υπό το πρίσμα της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και του κανονισμού 806/2014, προκύπτει ότι το SRB πρέπει να χρησιμοποιεί συγκρίσιμα δεδομένα προκειμένου να εξασφαλίζεται δικαίος υπολογισμός της συνεισφοράς με βάση το προφίλ κινδύνου της τράπεζας.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, επικουρικώς σε σχέση με τον πρώτο λόγο, παράβαση του άρθρου 103, παράγραφοι 2 και 7, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και του άρθρου 290 ΣΛΕΕ, διότι ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός, όπως εφαρμόστηκε από το SRB στην προσβαλλόμενη απόφαση, υπερβαίνει την εντολή που δόθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με αποτέλεσμα να καταστεί ανεφάρμοστος, σύμφωνα με το άρθρο 277 ΣΛΕΕ.
- Σε αντίθεση με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός συμπληρώνει ουσιώδη στοιχεία της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.
 - Εάν το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού μπορούν να ερμηνευθούν μόνον υπό την έννοια ότι το SRB πρέπει να χρησιμοποιεί μη συγκρίσιμα δεδομένα, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός συνάδει συνολικώς προς το γράμμα και τους σκοπούς της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.
 - Καθόσον ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός θεσπίζει κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της βασικής ετήσιας συνεισφοράς, ο εν λόγω κανονισμός υπερβαίνει το περιεχόμενο της εντολής που δόθηκε δυνάμει του άρθρου 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον το SRB δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη τις καλυπτόμενες καταθέσεις της προσφεύγουσας.
- Η μέθοδος υπολογισμού του SRB είναι ακατάλληλη για την επίτευξη των σκοπών της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, του κανονισμού 806/2014 και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.
 - Η μέθοδος υπολογισμού του SRB βαίνει επίσης πέραν του ορίου που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων από τη νομοθεσία σκοπών.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθόσον το SRB δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη τις καλυπτόμενες καταθέσεις της προσφεύγουσας.
- Η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να προβλέψει την ερμηνεία που προσέδωσε το SRB στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, καθόσον το SRB δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη τις καλυπτόμενες καταθέσεις της προσφεύγουσας.
- Η προσφεύγουσα πρέπει να καταβάλει σημαντικά υψηλότερη συνεισφορά στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης σε σύγκριση με άλλες τράπεζες με το ίδιο ή παρόμοιο μέγεθος και προφίλ κινδύνου.

- (¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).
- (²) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).
- (³) Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασιών για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2018 — Aeris Invest κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-442/18)

(2018/C 311/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aeris Invest Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Chimenos Minguela και G. Ferrer González, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας LS/MD/18/141 και LS/PT/2018/9, της 8ης Μαΐου και της 9ης Φεβρουαρίου 2018, αντιστοίχως· και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής είναι η ακύρωση της επιβεβαιωτικής απόφασεως της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (στο εξής: ΕΚΤ) LS/MD/18/141, της 8ης Μαΐου 2018, σχετικά με αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα της ΕΚΤ, καθώς και της προηγούμενης απόφασεως της ΕΚΤ LS/PT/2018/9, της 9ης Φεβρουαρίου 2018, σχετικά με αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα της ΕΚΤ.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις της ΕΚΤ με τις οποίες δεν επιτράπηκε η πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένες διότι δεν εξετάζουν δεόντως τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει ο νομοθέτης της Ένωσης ο οποίος προέβλεψε δικαίωμα προσβάσεως των φυσικών και νομικών προσώπων στα έγγραφα των ευρωπαϊκών οργάνων, στο πλαίσιο διαφανούς διαδικασίας και υπό το πρίσμα των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της συμμετοχής στα κοινά σε επίπεδο Ένωσης. Επιπλέον, τα επιχειρήματα τα οποία προέβαλε η ΕΚΤ είναι γενικής φύσεως. Ομοίως, η ΕΚΤ δεν λαμβάνει υπόψη το ότι η γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων δεν μπορεί να επηρεάσει με οποιοδήποτε τρόπο την εύρυθμη διεξαγωγή της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων στον τομέα της εξυγιάνσεως των πιστωτικών ιδρυμάτων. Συγκεκριμένα, η ουσιαστική διαδικασία εξυγιάνσεως δεν έχει απλώς ήδη περατωθεί, αλλά έχει τεθεί υπό δικαστικό έλεγχο, οπότε η άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα δυσχεραίνει τον ίδιο τον έλεγχο του Δικαστηρίου. Τέλος, οι αποφάσεις δεν λαμβάνουν υπόψη το ότι η πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα υποβλήθηκε με μόνο σκοπό την άσκηση του δικαιώματος στην αποτελεσματική δικαστική προστασία το οποίο αναγνωρίζεται από το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αντιβαίνουν στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως ΕΚΤ/2004/3, σχετικά με την πρόσβαση στα έγγραφα, καθόσον δεν επιτρέπουν την πρόσβαση στη ζητούμενη πληροφορία με την αιτιολογία ότι τα έγγραφα καλύπτονται, εν όλω ή εν μέρει, από το γενικό τεκμήριο περί μη προσβάσεως διότι πρόκειται για εμπιστευτικά έγγραφα τα οποία καλύπτονται από την υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου την οποία υπέχουν τα θεσμικά όργανα. Αυτό το γενικό τεκμήριο περί μη προσβάσεως δεν προβλέπεται ρητώς στην εφαρμοστέα τομεακή νομοθεσία και, ακόμη και αν προβλεπόταν, δεν θα είχε εφαρμογή διότι δεν επιτρέπεται η διασταλτική και αναλογική ερμηνεία των εξαιρέσεων στο δικαίωμα προσβάσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αντιβαίνουν στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως ΕΚΤ/2004/3, στον βαθμό που δεν επιτρέπουν την πρόσβαση της προσφεύγουσας στη ζητούμενη πληροφορία με την αιτιολογία ότι τα έγγραφα καλύπτονται, εν όλω ή εν μέρει, από το επαγγελματικό απόρρητο το οποίο ισχύει για τα θεσμικά όργανα, ενώ είναι αναγκαία στο πλαίσιο δικαστικού ελέγχου και η άρνηση της προσβάσεως καθιστά αδύνατη ή δυσχερή την δημόσια αποστολή απονομής δικαιοσύνης.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αντιβαίνουν στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έκτη περίπτωση, της αποφάσεως ΕΚΤ/2004/3, καθόσον εκτιμούν ότι η γνωστοποίηση των πληροφοριών ενδέχεται να πλίξει το τραπεζικό σύστημα εν γένει.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αντιβαίνουν στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως ΕΚΤ/2004/3, καθόσον κρίνουν ότι η γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων και πληροφοριακών στοιχείων θα μπορούσε να επηρεάσει τα εμπορικά συμφέροντα της Banco Santander και να έχει αντίκτυπο στους μελλοντικούς ελέγχους.

Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2018 — Peek & Cloppenburg κατά EUIPO — Peek & Cloppenburg (Vogue Peek & Cloppenburg)**(Υπόθεση T-443/18)**

(2018/C 311/17)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Lange, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Αμβούργο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Vogue Peek & Cloppenburg — Υπ' αριθ. 2 700 847 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 1362/2005-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 2, του MarkenG·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του MarkenG·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 63 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου σε συνδυασμό με τον κανόνα 20, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής.

Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2018 — Peek & Cloppenburg κατά EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)**(Υπόθεση T-444/18)**

(2018/C 311/18)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Lange, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Αμβούργο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Peek & Cloppenburg — Υπ' αριθ. 270 439 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 522/2006-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 2, του MarkenG·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του MarkenG·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 63 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου σε συνδυασμό με τον κανόνα 20, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής.

Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2018 — Peek & Cloppenburg κατά EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)

(Υπόθεση T-445/18)

(2018/C 311/19)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Lange, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Αμβούργο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Peek & Cloppenburg — Υπ' αριθ. 2 791 416 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση R 1270/2007-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 2, του MarkenG·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του MarkenG·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 63 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου σε συνδυασμό με τον κανόνα 20, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής.

Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2018 — Peek & Cloppenburg κατά EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)**(Υπόθεση T-446/18)**

(2018/C 311/20)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Lange, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Αμβούργο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Peek & Cloppenburg — Υπ' αριθ. 4 295 069 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 1589/2007-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 2, του MarkenG·

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του MarkenG.
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παράβαση του άρθρου 63 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου σε συνδυασμό με τον κανόνα 20, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής.

Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2018 — Ortlieb Sportartikel κατά EUIPO (Οκτάγωνο)

(Υπόθεση T-449/18)

(2018/C 311/21)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ortlieb Sportartikel GmbH (Heilsbronn, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Wulf και K. Schmidt-Hern, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Απεικόνιση οκταγώνου) — Υπ' αριθ. 16 047 466 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 1634/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1 στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Διατακτικό του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2018 — So κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-564/17) ⁽¹⁾

(2018/C 311/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 338 της 9.10.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2018 — Korea National Insurance Corporation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-568/17) ⁽¹⁾

(2018/C 311/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 338 της 9.10.2017.

